

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 8, ΤΗΛ. 30:461 III ΙΔΡΥΤΗΣ: Κ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ III ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ III ΣΑΒΒΑΤΟ 28 ΜΑΪΟΥ 1938

ΕΦΗΜΕΡΑ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΦΩΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

ΞΕΝΑ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΝΤΡΕΪΖΕΡ

"ΠΑΡΑΔΡΟΜΕΣ"

Μονάχα με τη μάθηση και τη γνώση, δίχως τη φαντασία και τον παλμό, η ανθρωπότητα θα βρισκόταν ακόμα στη λίθινη εποχή.

Η ιστορία είναι να μπορείς να φανταστείς τα φτερά της ψυχής σου πάνω από κάθε βάρστρο. Μονάχα ο Ιλλυγγος μας λυτρώνει από την πεζότητα της ζωής.

Δεν υπάρχει τίποτα πιο ταπεινωτικό από τον οίκτο. Από αυτόν προτιμήσε αόιστακτα το μίσος.

Φαίνεται πως ο λογιστικισμός είναι μέσα στο περσι μας. Χρόνια και χρόνια αγωνισθήκαμε να λυτρωθούμε από την καθαρεύουσα. Μόλις όμως κάπως το καταφέραμε, πέσαμε άρρωστοι στον λογιστικισμό της δημοτικότητας.

Κάθε αληθινός καλλιτέχνης μεταχειρίζεται για πρώτη ύλη του τον κόσμο, στην πιο πρωτόγονη μορφή του. Να τη συλλάβεις και να την εκφράσεις, να ο τοκετός και να το τυράγισμα!

Η σεμνοτυφία κ' η ήθικη είναι πράγματα όχι μονάχα διαφορετικά, μα κ' αντίθετα. Έπειδή όμως η δεύτερη χρειάζεται μια αληθινή έσω-εοική καλλιέργεια, οι άνθρωποι αρκούνται με την πρώτη.

Κάτω από όλες τις σκέψεις μας, κάτω από όλα τα αισθήματά μας, κάτω από όλες τις πράξεις μας υπάρχει πάντα μια κάποια άδυσωπητή ανάγκη.

Ο έρωτας είναι ο κορμός του δέντρου της ζωής, η έλπιδα το φύλλωμά του.

Την απόλυτη την άριότητα οι καλλιτέχνες, για τους ίδιους αισθητικούς λόγους που μια γυναίκα αποφεύγει να δείξει γυμνό το κορμί της. Κ' οι πρώτοι κ' οι δεύτεροι τρέμουν μη δούμε τα «κουσούρια» τους.

Τό να λές δε, τι σκέφτεσαι, είναι άραιο. Τό να μπορείς όμως να σωπαινεύς, είναι δύσκολο.

Μη γυρεύεις ν' αναλύσεις όλα σου τα αισθήματα. Άφησε μερικά να πλανιούνται σιμά στ' άνευρο.

Η γυναίκα κατέφυγε στην πορνεία, για να σωθεί από τις ανθρωποφωγικές διαθέσεις μας.

"Αν πολιτισμός θα πεί ευγένεια, καλωσύνη, αγάπη, ασφαλώς τότε η γυναίκα είναι πιο πολιτισμένη από μας. Άρκει να σκεφτεί κανείς από πόσο αίμα, γυλιεπώδες τώρα, είναι βαμμένα τα χέρια μας.

Φαίνεται πως η δυστυχία προτιμά να σημαδεύει δε, τι καλύτερο υπάρχει στον κόσμο μας, όπως ο κερσανός τα μοναχικά δέντρα.

Πάντα είναι επικίνδυνο να έχει κανείς πρωτότυπες ιδέες.

Δεν υπάρχει τίποτα πιο δημιουργικό στο κόσμο μας από την κλίση. Χωρίς αυτή ούτε ο Μέγας Άλέξανδρος θα περνούσε ποτέ τον Γρανικό, ούτε ο Χριστόφορος Κολόμβος θα ξεκινούσε με την «καραβέλλα» του προς το άγνωστο.

Μονάχα η καλωσύνη θα μπορεί να ανοίξει κάποτε στον άνθρωπο τις Πύλες, προς την καλύτερη ζωή.

Όριστε μια ρήση των ορφικών: Οι θεοί γεννήθηκαν από το χά-

Έδω κι' έναμιση περίπου χρόνο, αρχίζοντας από το ίδιο του το βήμα μια σειρά άρθρων του γύρω από τη νεοελληνική πνευματική πραγματικότητα, ο υποφαινόμενος, είχε οδηγηθεί, υποσυνείδητα σχεδόν, να στραφεί προς τη μορφή του Φώτου Πολίτη. Τότε ακόμα η γνώση που είχαμε για τον Πολίτη όλοι μας, δεν είτανε παρά η καταμερισμένη μέσα στο χρόνο κ' η αναγκαστικά ασύνδετη μέσα στις συνειδήσεις μας προσωπικότητα ενός ανθρώπου που έδωσε το κύριο κριτικό του έργο σε τρόπο εφημεριδογραφικό, άποιασματικό, κατατεμαχισμένο. Η πνευματική του οντότητα, όπως ολοκληρωνόταν, είτανε το αποτέλεσμα περισσότερο μιας ανεύθυνης κ' ύποπτης φήμης που είχαν δημιουργήσει γύρω του οι συζητήσεις, οι αντιδράσεις κ' οι πολεμικές, παρά το γνήσιο και λαγαρό καταστάλαγμα μιας προσωπικότητας όπως προσφέρεται μονάχα της μέσ' από το ίδιο έργο. Υπήρχε ένας «θύλος» περί Πολίτη, μια σχηματοποίηση αυθαίρετη, μια πρόληψη — αν θέλετε — όπου τον λόγο είχε κατά μεγάλο μέρος η άγνοια, η μεροληψία κ' η προκατάληψη. Στην πρόληψη τούτη είχαμε υποταχτεί οι περισσότεροι, αν όχι όλοι, ποιός λίγο-ποίος πολύ. Την είχαμε αναγκαστικά πιστέψει, ακόμα κι' όσοι δεν είτανε δυνατό να θεωρηθούμε ύποπτοι, ιδιοτέλειαι. Τον εγκατεσπαρμένο σ' εφημερίδες μιας είκοσιπενταετίας Φώτο Πολίτη είταν αδύνατο να γνωρίσουμε άμεσα και πλήρεια, όσο κι' αν το θέλαμε. Έτσι, μέσα σε κάθε μας συνολική κρίση, νοθευόντας την βασικά, βρισκόταν ο σπόρος μιας παρεξήγησης. Και θάλεγε κανείς πως κανένα ποτέ καινούργιο στοιχείο δε θάρχότανε στο φως, ικανό να μας εξαγχαλάσει ν' αντιμετωπίσουμε με περισσότερη περισκεψη το έργο του «μεγάλου άρνητή» της τελευταίας είκοσαετίας.

Η ανάγκη ωστόσο του να συγκεντρωθεί σε τόμο το έργο του Φώτου Πολίτη είταν ένα αίτημα που είχε προβάλει από καιρό, από την επομένη κιόλας του θανάτου του. Περιμέναν όλοι, ιδίως έμεις οι νεώτεροι, να γνωρίσουμε σ' όλο του το πλάτος τον άνθρωπο που γύρω του τόσο έβόδσε η αγορά, τον άνθρωπο που είχε προκαλέσει τα έντονότερα ίσως μίση της

μύθου του Διόνυσου, κ' οι άνθρωποι από τα δάκρυά του».

Καλύτερα να μην έχει κανείς κανένα ιδανικό, παρά να πιστεύει σ' ένα οποιοδήποτε που δεν αξίζει.

Διεύθυνση του έαυτού μας κυρίως, της επιθετικής ή αμυντικής στάσης που είχε καθιερωθεί να παίρνει κάθε μνηστήρας της λογοτεχνικής δόξης απέναντι στον κέρβερο της, παρά μια δικαίωση της ζωής εκείνου που το έγραψε. Ζητούσαμε μίαν επαλήθευση των δσων είχαμε μάθει να πιστεύουμε. Και το βιβλίο βγήκε. Και δεν είτανε — για τον υποφαινόμενο τουλάχιστον — ούτε δικαίωση, ούτε επαλήθευση, ούτε καν επιχείρημα άπλο. Είτανε μια αποκατάσταση.

Αποκατάσταση του πνευματικού ήθους ενός ανθρώπου που γέμισε με το επιτημητικό αναστημά του μίαν εποχή και που, για το ίδιο ακριβώς, πέρασε ανάμεσά μας κυνηγημένος, αλύγιστος, πικρός και σχεδόν άγνωστος. Άγνωστος σέ δε, τι είχε το βαθύτερα αληθινό, σέ δε, τι είτανε πλασμένο να τον δικαιώσει, γιατί, έξωτερικά, μίς τον είχανε παραστήσει για ύπερβολικά γνωστό. Οι ετικέτες που του είχανε κολλήσει είτανε πλήθεις: «Άρνηση», «ειδοκρατία», «δογματισμός» κ.τ.ρ. Κάτω από τα κουρέλια τούτα είχανε στήσει ένα αντίκελλο, σχεδόν ένα σκιάχτρο, κι' αυτό είτανε που συνήθιζαν να μας επιδείχνουν, αντί για τον άνθρωπο τον αληθινό. Το βιβλίο που κυκλοφορεί σήμερα με τον τίτλο «Έκλογη από το έργο του» δεν έχει αυτό καθ' έαυτο βέβαια, στο περιεχόμενό του, τίποτα τό απροσδόκητο. Τα άρθρα που περιέχονται εκεί-μέσα είχε την ευκαιρία να τα διαβάσει σε πολλές και διάφορες εφημερίδες κατά τη διάρκεια της τελευταίας είκοσαετίας ο έλληνας. Είναι όμως μια φωνή που ύψώνεται και πάλι, μετα-

θανάτια κι' απαλλαγμένη τώρα από κάθε θολό πλαίσιο όγλοφοής, ένα σπαθί άστραφτερό κι' ήρθιο, άρρενωπό ήρθιο, που βγαίνει μέσ' από έναν τάφο. Κ' η λάμψη του άτσαλιού, δίχως να μας τυφλώνει τώρα, μάς δείχνει σταθερά το δρόμο για την ανακάλυψη του πνευματικού εκείνου αθλητή που το κρατούσε, του ανθρώπου που πέρασε ανάμεσα μας άγνωσμένος μόνο και μόνο γιατί τον ένομιζαμε πολύ γνωστό.



Ο ΦΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

δικαίωση του έαυτού μας κυρίως, της επιθετικής ή αμυντικής στάσης που είχε καθιερωθεί να παίρνει κάθε μνηστήρας της λογοτεχνικής δόξης απέναντι στον κέρβερο της, παρά μια δικαίωση της ζωής εκείνου που το έγραψε. Ζητούσαμε μίαν επαλήθευση των δσων είχαμε μάθει να πιστεύουμε. Και το βιβλίο βγήκε. Και δεν είτανε — για τον υποφαινόμενο τουλάχιστον — ούτε δικαίωση, ούτε επαλήθευση, ούτε καν επιχείρημα άπλο. Είτανε μια αποκατάσταση.

δικαίωση του έαυτού μας κυρίως, της επιθετικής ή αμυντικής στάσης που είχε καθιερωθεί να παίρνει κάθε μνηστήρας της λογοτεχνικής δόξης απέναντι στον κέρβερο της, παρά μια δικαίωση της ζωής εκείνου που το έγραψε. Ζητούσαμε μίαν επαλήθευση των δσων είχαμε μάθει να πιστεύουμε. Και το βιβλίο βγήκε. Και δεν είτανε — για τον υποφαινόμενο τουλάχιστον — ούτε δικαίωση, ούτε επαλήθευση, ούτε καν επιχείρημα άπλο. Είτανε μια αποκατάσταση.

δικαίωση του έαυτού μας κυρίως, της επιθετικής ή αμυντικής στάσης που είχε καθιερωθεί να παίρνει κάθε μνηστήρας της λογοτεχνικής δόξης απέναντι στον κέρβερο της, παρά μια δικαίωση της ζωής εκείνου που το έγραψε. Ζητούσαμε μίαν επαλήθευση των δσων είχαμε μάθει να πιστεύουμε. Και το βιβλίο βγήκε. Και δεν είτανε — για τον υποφαινόμενο τουλάχιστον — ούτε δικαίωση, ούτε επαλήθευση, ούτε καν επιχείρημα άπλο. Είτανε μια αποκατάσταση.

δικαίωση του έαυτού μας κυρίως, της επιθετικής ή αμυντικής στάσης που είχε καθιερωθεί να παίρνει κάθε μνηστήρας της λογοτεχνικής δόξης απέναντι στον κέρβερο της, παρά μια δικαίωση της ζωής εκείνου που το έγραψε. Ζητούσαμε μίαν επαλήθευση των δσων είχαμε μάθει να πιστεύουμε. Και το βιβλίο βγήκε. Και δεν είτανε — για τον υποφαινόμενο τουλάχιστον — ούτε δικαίωση, ούτε επαλήθευση, ούτε καν επιχείρημα άπλο. Είτανε μια αποκατάσταση.

δικαίωση του έαυτού μας κυρίως, της επιθετικής ή αμυντικής στάσης που είχε καθιερωθεί να παίρνει κάθε μνηστήρας της λογοτεχνικής δόξης απέναντι στον κέρβερο της, παρά μια δικαίωση της ζωής εκείνου που το έγραψε. Ζητούσαμε μίαν επαλήθευση των δσων είχαμε μάθει να πιστεύουμε. Και το βιβλίο βγήκε. Και δεν είτανε — για τον υποφαινόμενο τουλάχιστον — ούτε δικαίωση, ούτε επαλήθευση, ούτε καν επιχείρημα άπλο. Είτανε μια αποκατάσταση.

[Αναδημοσιεύουμε από γαλλικό περιοδικό μια ενδιαφέρουσα συνέντευξη, που έδωσε πριν λίγες μέρες στο Παρίσι ο περίφημος Αμερικανός μυθιστοριογράφος Θεόδωρος Ντρεΐζερ].

Ο πεσσιμισμός σώζει, αυτό είν' ένα γεγονός παραπολύ γνωστό. Ο Ντρεΐζερ, που έδω και σαράντα χρόνια έζηγει στον άνθρωπο πως η ζωή δεν έχει κανένα νόημα και πως η ελευθερία είναι φούμαρο, έχει την εμφάνιση τιτάνα. Δεν βλέπομε συχνά έβδουμητάρηδες με τέτοιες πλάτες... Παχύς, με ζωηρό χρώμα, με ώμους πλατειούς κάτω απ' το στέμμα των άσπρων μαλλιών. Ο Θεόδωρος Ντρεΐζερ είναι υποχρεωμένος να λυγίζει κάτω απ' τις πόρτες μια πλάτη, που τα χρόνια δεν κούρτωσαν.

— Όταν ήμουνα νέος, λέγει, δεν πίστευα πως ήμουνα κατωμένος για να γίνω συγγραφέας. Η τύχη μ' έφερε πρώτα στη δημοσιογραφία κι' από εκεί... λίγη σκέψη πάνω στη ζωή μ' ώδηγησε στη φιλολογία. Στο Καίσιουλ (το Αμερικάνικο Λύκειο) βλέπετε, με είχασι μάθει, σύμφωνα με τις παραδόσεις του τόπου, πως ο καθένας οφείλει και μπορεί να γίνει πλούσιος κι' εύτυχισμένος. Η αίσιοδοξία ήταν τότε η επίσημη θεωρία. Δυστυχώς, τα πρώτα μου βήματα μέσα στην αληθινή ζωή μου έδειξαν άμέσως πως όλ' αυτά ήταν λαθεμένα. Είδα, λογουάρη, πως μερικοί μπορούσαν να κερδίσουν εκατομμύρια, χωρίς να κάνουν τίποτα, κι' άλλοι να σέρνονται στις φυλάκες για μερικές δεκάρες. Είδα πως παρ' όλ' αυτά η θέληση ανθρώπων άξιας μπορούσε να νικήσει: είδα ακόμα όλη την άδυσωπία να γράφω. Ένα ρομάντσο, την «Αδελφή Κάροκ».

— Που πιστεύω σας έκαμε να γίνετε ένα είδος μάρτυρα φιλολογίας...

— Ναι, το θυμάμαι ακόμα σαν νάταν γέες, αν και τώρα όλα έχουν αλλάξει. Η κριτική εξαγριώθηκε. Η θανάτωση ήταν γενική. Ήταν στη μόδα, καθώς σας είπα, η αίσιοδοξία, ο αίσιοματισμός κι' η βικτωριανή ήθικη. Λοιπόν, το ρομάντσο μου ήταν ρεαλιστικό, πεσσιμιστικό κι' άρνητοσαν να συγκληθεί. Η κριτική εκείνου του καιρού δε μού το συγγώρησε. Πρέπει να το όμολογήσω, απογοητεύτηκα τόσο πολύ απ' αυτή την παγκόσμια εθρότητα, ώστε έπαψα να γράφω για δέκα και περισσότερα χρόνια — θύμα μιας τρομερής κρίσης, ναυτικής κατάπτωσης. Πολύς φορές πήγα να πεθάνω απ' την πείνα (έτσι έξω καλά δε, τι άφήνομαι!) ως την ημέρα, που βρήκα μια θέση σ' ένα διαφημιστή κι' έβγαζα το ίδιο έκδοτικό. Τότε αναθάσασα κι' έγραψα άπανωτά «Μία Αμερικάνικη τραγωδία» και την «Σαγκά».

Ο Ντρεΐζερ ύστερ' από κείνες τις φοβερές μέρες, πήρε την έκδοτική του. Πριν απ' το 1914 το πνεύμα της κριτικής άοιζε ν' αλλάζει άσφα - άσφα. Εξέφυγε απ' την έπιστημη υποκριτικότητας. Η καταστροφή του πολέμου στάθηκε κι' η καταστροφή κοσμητικής ψεύτικου. Στο έβλε ο «κυνισμός», για τον όποιον άλλοτε κατηγόρουσαν τον Ντρεΐζερ δεν είναι παρά η τιμιότητα του άμεσώληπτου μάρτυρα κι' οι νέοι τοάβηξαν πιο μακρύτερα, πολύ πιο μακρύτερα. Σήμερα ο βετεράνος Ντρεΐζερ είναι αποκαταστημένος και γενικά σεβάστος στην Αμερική σαν ο πιονιέρος της ειλικρίνειας και σαν ο πρώτος που τόλμησε. Είναι ένδοξος σ' όλη την διανοούμενη Εύρώπη και τα Χόλλυγουντ καθιερώνει άνεβά-

ΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΛΑΝΤΟΥΣ ΧΑΣΛΕΥ

Η ΠΛΟΥΣΙΑ ΝΟΝΑ

ΜΕΤΑΦ. ΑΠΟ ΤΗ ΑΓΓΛΙΚΗ ΤΗΣ ΚΑΕ ΕΛΠΙΔΑΣ ΘΡ. ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

Στο 17 Πάρλιου ΒΒ.Ο.Σ., περμέναν σήμερα την έποικη της πλούσιας νοτιάς...

Σε παρακαλώ Ρόμπη, περμέναν σήμερα την έποικη της πλούσιας νοτιάς...

Τέτοιον είναι ο τρόπος της κυρίας Έσκομπάρ. Την κάθε της σχέση, την πιο έπισημοδική, την πιο έπισημοδική...

Μπαρ, «Μά αυτό είναι αλήθεια παραπληροφόρησε άσχημα...»

Η κυρία Έσκομπάρ ήταν ψηλή και λυγρή, με τόσο έπισημοδική έμοιαζε από φυσικότητα...

Μια τελευταία φωτογραφία του Άλντουρ Χασλέυ στο Μελβούρνη, όπου ζει τώρα.



«Απόλασε βιοστικά το χέρι να πάρε το μπουκέτο με τα άσπρα τριαντάφυλλα...»

«Αν έμοιαζε τόσο νέα είναι άποια στατά έπισημοδική...»

της έλιες να κινηθεί ο Καραϊκάκης να έμεινε μέσα εις την Άθην...

«Μα είναι ένα τόσο χαριτωμένο άρκομα...»

«Η κουκουβάγια κ' ή γατοπούλα το καλό της, για το καλό του παιδιού...»

«Τι φέγγανε όψε οφθαλμοί...»

«Μα είναι ένα τόσο χαριτωμένο άρκομα...»

«Μα είναι ένα τόσο χαριτωμένο άρκομα...»

«Μα είναι ένα τόσο χαριτωμένο άρκομα...»

«Τι φέγγανε όψε οφθαλμοί...»

«Μα είναι ένα τόσο χαριτωμένο άρκομα...»

«Μα είναι ένα τόσο χαριτωμένο άρκομα...»

«Μα είναι ένα τόσο χαριτωμένο άρκομα...»

«Μα είναι ένα τόσο χαριτωμένο άρκομα...»

Ποίηση

ΔΙΑΦΥΓΗ

Την καρδιά σου σε κύκλο διπλό να την κλείσεις σε κύκλο από φλόγα...

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

«Μεεις που μάθαμε να χαϊδεύουμε την κόμη της Νύχτας...»

«Νομίζω πως θάρπαινε να μιλήσει σοφά της Ροθ για το Μπέμπη...»

ΔΙΧΩΣ ΤΙΤΛΟ

Πάντα γυριμένη στο παράθυρο με τη βαθεία, σε βλέπω, λυπη (Για μια ιστορία η 'Διοι σ' άρνήθηκα...»

ΤΟ ΣΤΡΕΙΔΙ

Στρεϊδι στην όψη της Μητέρας ποδιά, — τρι ετύχια — νοτισμένο σ' αβήρες άρμυρες...

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΣΥΓΓΡΑΦΩΝ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΓΕΝΕΑΣ

ΚΟΣΜΑΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Γιὰ «Ν. Γ.» ἀφιέρνω ἀπόλυτα ἐλευθερίας λόγου... ἡ ἀπελευθέρωση ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ τῆς ἐσχισμένης οὐρανοῦ...

αὐτὴν ἀπὸ τὴν ἀπαιτητικὴν καὶ ἀκαταπόνητον ἀποστολήν... ἡ ἀποστολήν ἀπὸ τὴν ἀπαιτητικὴν καὶ ἀκαταπόνητον ἀποστολήν...

Ὁ κ. Κ. Πολίτης εὐθὺς μετὰ τὴν πρῶτην γνώμη σου δίνει τὴν ἀδελφὴν... ἡ ἀδελφὴν σου δίνει τὴν ἀδελφὴν σου...

Ὁ κ. Κ. Πολίτης εὐθὺς μετὰ τὴν πρῶτην γνώμη σου δίνει τὴν ἀδελφὴν... ἡ ἀδελφὴν σου δίνει τὴν ἀδελφὴν σου...

ΕΝΑΣ ΙΔΙΟΡΡΥΘΜΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ

Προχθὲς κἀνάμει τὴν γνωριμίαν ἀπὸ τὴν πρῶτην ἀντιμέτωπον πρὸς τὴν μεταπολεμικὴν μαρτυρίαν...

Ὁ κ. Κ. Πολίτης εὐθὺς μετὰ τὴν πρῶτην γνώμη σου δίνει τὴν ἀδελφὴν... ἡ ἀδελφὴν σου δίνει τὴν ἀδελφὴν σου...

Ὁ κ. Κ. Πολίτης εὐθὺς μετὰ τὴν πρῶτην γνώμη σου δίνει τὴν ἀδελφὴν... ἡ ἀδελφὴν σου δίνει τὴν ἀδελφὴν σου...

Ὁ κ. Κ. Πολίτης εὐθὺς μετὰ τὴν πρῶτην γνώμη σου δίνει τὴν ἀδελφὴν... ἡ ἀδελφὴν σου δίνει τὴν ἀδελφὴν σου...

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΕΟΤΗΤΑ

Κουδεντάζουμε. Ἡ ἐπιθυμία σου εἶναι ἀπλή, φοινίχῃ κ' ἀδίστατη... ἡ ἀδίστατη σου εἶναι ἀπλή, φοινίχῃ κ' ἀδίστατη...

Ὁ κ. Κ. Πολίτης εὐθὺς μετὰ τὴν πρῶτην γνώμη σου δίνει τὴν ἀδελφὴν... ἡ ἀδελφὴν σου δίνει τὴν ἀδελφὴν σου...

Ὁ κ. Κ. Πολίτης εὐθὺς μετὰ τὴν πρῶτην γνώμη σου δίνει τὴν ἀδελφὴν... ἡ ἀδελφὴν σου δίνει τὴν ἀδελφὴν σου...

Ὁ κ. Κ. Πολίτης εὐθὺς μετὰ τὴν πρῶτην γνώμη σου δίνει τὴν ἀδελφὴν... ἡ ἀδελφὴν σου δίνει τὴν ἀδελφὴν σου...

Ο ΑΝΕΡΩΠΟΣ

Ἐξ ἄλλῃν ἀστάθην μιὰ ἀποκαλύψῃ γιὰ μὴν τὴν γνωριμίαν σου... ἡ ἀποκαλύψῃ σου γιὰ μὴν τὴν γνωριμίαν σου...

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΤΑ «Ν. Γ.» ΘΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΥΝ ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΓΓΛΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ, ΠΟΥ ΘΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙ ΤΗ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΑΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Θὰ γοητέψῃ, δὰ συναρπάσῃ... ἡ γοητεία σου, δὰ συναρπάσῃ σου...

ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΡΚΗ ΚΑΙ ΟΛΟΕΝΑ ΑΥΞΑΝΟΜΕΝΗ ΑΓΩΝΙΑ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΣΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ

ΤΟΥ Κ. Κ. ΘΥΡΑΚΙΩΤΗ

Ὁ πατέρας τῆς Ἀνθῆς ἀγαποῦσε σὺν ἐπιτάσει τὸν χρόνον τῆς ἐξαιρετικῆς τῆς ἡμέρας... ἡ ἐξαιρετικὴ τῆς ἡμέρας σου...

ΤΟ ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΠΑΡΑΛΗΡΗΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

Ὁ κ. Κ. Πολίτης εὐθὺς μετὰ τὴν πρῶτην γνώμη σου δίνει τὴν ἀδελφὴν... ἡ ἀδελφὴν σου δίνει τὴν ἀδελφὴν σου...

Ὁ κ. Κ. Πολίτης εὐθὺς μετὰ τὴν πρῶτην γνώμη σου δίνει τὴν ἀδελφὴν... ἡ ἀδελφὴν σου δίνει τὴν ἀδελφὴν σου...

Ὁ κ. Κ. Πολίτης εὐθὺς μετὰ τὴν πρῶτην γνώμη σου δίνει τὴν ἀδελφὴν... ἡ ἀδελφὴν σου δίνει τὴν ἀδελφὴν σου...

Ὁ κ. Κ. Πολίτης εὐθὺς μετὰ τὴν πρῶτην γνώμη σου δίνει τὴν ἀδελφὴν... ἡ ἀδελφὴν σου δίνει τὴν ἀδελφὴν σου...

Ὁ κ. Κ. Πολίτης εὐθὺς μετὰ τὴν πρῶτην γνώμη σου δίνει τὴν ἀδελφὴν... ἡ ἀδελφὴν σου δίνει τὴν ἀδελφὴν σου...

Ὁ κ. Κ. Πολίτης εὐθὺς μετὰ τὴν πρῶτην γνώμη σου δίνει τὴν ἀδελφὴν... ἡ ἀδελφὴν σου δίνει τὴν ἀδελφὴν σου...

Κ. ΘΥΡΑΚΙΩΤΗΣ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΑΝΟΙΓΟΥΝΤΑΙ ΜΕΡΙΔΕΣ

Ὁ πατέρας τῆς Ἀνθῆς ἀγαποῦσε σὺν ἐπιτάσει τὸν χρόνον τῆς ἐξαιρετικῆς τῆς ἡμέρας... ἡ ἐξαιρετικὴ τῆς ἡμέρας σου...

Ὁ πατέρας τῆς Ἀνθῆς ἀγαποῦσε σὺν ἐπιτάσει τὸν χρόνον τῆς ἐξαιρετικῆς τῆς ἡμέρας... ἡ ἐξαιρετικὴ τῆς ἡμέρας σου...

Ὁ πατέρας τῆς Ἀνθῆς ἀγαποῦσε σὺν ἐπιτάσει τὸν χρόνον τῆς ἐξαιρετικῆς τῆς ἡμέρας... ἡ ἐξαιρετικὴ τῆς ἡμέρας σου...

Ὁ πατέρας τῆς Ἀνθῆς ἀγαποῦσε σὺν ἐπιτάσει τὸν χρόνον τῆς ἐξαιρετικῆς τῆς ἡμέρας... ἡ ἐξαιρετικὴ τῆς ἡμέρας σου...



(Σελίδα 8. Ἀπρίλ. Στιμῆτος)

Ὁ πατέρας τῆς Ἀνθῆς ἀγαποῦσε σὺν ἐπιτάσει τὸν χρόνον τῆς ἐξαιρετικῆς τῆς ἡμέρας... ἡ ἐξαιρετικὴ τῆς ἡμέρας σου...

Ὁ πατέρας τῆς Ἀνθῆς ἀγαποῦσε σὺν ἐπιτάσει τὸν χρόνον τῆς ἐξαιρετικῆς τῆς ἡμέρας... ἡ ἐξαιρετικὴ τῆς ἡμέρας σου...

Ὁ πατέρας τῆς Ἀνθῆς ἀγαποῦσε σὺν ἐπιτάσει τὸν χρόνον τῆς ἐξαιρετικῆς τῆς ἡμέρας... ἡ ἐξαιρετικὴ τῆς ἡμέρας σου...

Ὁ πατέρας τῆς Ἀνθῆς ἀγαποῦσε σὺν ἐπιτάσει τὸν χρόνον τῆς ἐξαιρετικῆς τῆς ἡμέρας... ἡ ἐξαιρετικὴ τῆς ἡμέρας σου...

Ὁ πατέρας τῆς Ἀνθῆς ἀγαποῦσε σὺν ἐπιτάσει τὸν χρόνον τῆς ἐξαιρετικῆς τῆς ἡμέρας... ἡ ἐξαιρετικὴ τῆς ἡμέρας σου...

Ὁ πατέρας τῆς Ἀνθῆς ἀγαποῦσε σὺν ἐπιτάσει τὸν χρόνον τῆς ἐξαιρετικῆς τῆς ἡμέρας... ἡ ἐξαιρετικὴ τῆς ἡμέρας σου...

Ὁ πατέρας τῆς Ἀνθῆς ἀγαποῦσε σὺν ἐπιτάσει τὸν χρόνον τῆς ἐξαιρετικῆς τῆς ἡμέρας... ἡ ἐξαιρετικὴ τῆς ἡμέρας σου...

Ὁ πατέρας τῆς Ἀνθῆς ἀγαποῦσε σὺν ἐπιτάσει τὸν χρόνον τῆς ἐξαιρετικῆς τῆς ἡμέρας... ἡ ἐξαιρετικὴ τῆς ἡμέρας σου...

(1) Ἐκτὸς ἑξῆς, εἶναι τὸ πατρικὸ ὄνομα τῆς ἑξαετίας ἑξῆς...

ΑΥΤΟΣ ΗΤΑΝ ΟΝΤ'ΑΝΝΟΥΤΣΙΟ

Το καινούργιο βιβλίο του κ. Γ. Κοτζίουλα: «Στρατηγική...»

Το καινούργιο βιβλίο του κ. Γ. Κοτζίουλα: «Στρατηγική...» (συνέχεια)

Μίνες πολλές έπεσαν μέσα σε όλη την Ελλάδα...

Λάσπη και βρόχος ήταν εκεί, φηγάς βαρυσταγός...

Όσοι, όταν μιλάει για την γενική...

Όσοι είναι ζωντανόι πρέπει να είναι...

ΔΥΟ ΧΟΡΩΔΙΕΣ

ΓΕΥΜΕΙΝΑ ΛΙΓ' ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 81

Ο κ. Γεωργιάδης τελειώνει την περιφήμη...

Ο κ. Γεωργιάδης τελειώνει την περιφήμη (συνέχεια)

Ο κ. Γεωργιάδης τελειώνει την περιφήμη (συνέχεια)

Ο κ. Γεωργιάδης τελειώνει την περιφήμη (συνέχεια)

Ο κ. Γεωργιάδης τελειώνει την περιφήμη (συνέχεια)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΟΡΘΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΟΙ...

Ο κ. Γεωργιάδης τελειώνει την περιφήμη (συνέχεια)

Ο κ. Γεωργιάδης τελειώνει την περιφήμη (συνέχεια)

Ο κ. Γεωργιάδης τελειώνει την περιφήμη (συνέχεια)

Ο κ. Γεωργιάδης τελειώνει την περιφήμη (συνέχεια)

Ο κ. Γεωργιάδης τελειώνει την περιφήμη (συνέχεια)

ΤΑ ΔΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

Αριστοτέλης ο 7ος τόμος της σειράς...

Αριστοτέλης ο 7ος τόμος της σειράς (συνέχεια)

Αριστοτέλης ο 7ος τόμος της σειράς (συνέχεια)

Αριστοτέλης ο 7ος τόμος της σειράς (συνέχεια)

Αριστοτέλης ο 7ος τόμος της σειράς (συνέχεια)

Αριστοτέλης ο 7ος τόμος της σειράς (συνέχεια)

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΟΡΘΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΟΙ...

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΟΡΘΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΟΙ...

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΟΡΘΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΟΙ...

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΟΡΘΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΟΙ...

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΟΡΘΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΟΙ...

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΟΡΘΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΟΙ...

ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ Π.Ε. ΔΙΕΘΝΕΣ ΤΙΜΗΜΑ - ΒΙΒΛΙΟΠΛΑΣΙΟΝ - ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦ. ΤΗ. ΕΒΔΟΜΑΘΟΣ

ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ



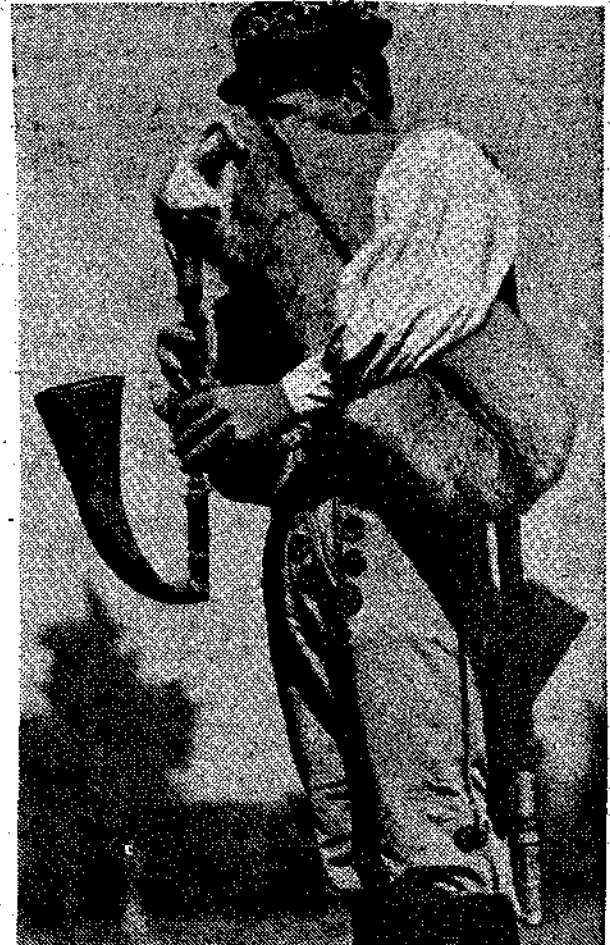
Χωρική της Τσεχοσλοβακίας (Μοραβία).



Χωρικοί του Τυρόλου της Αυστρίας



Βοημικοί χοροί μ' εθνικές ενδυμασίες



Χωρικός της Τσεχοσλοβακίας παίζοντας νκάιδα.